

TÝNŠTEJN

Foto: P. Ryglová

Projekt Pěšky do ŠKOLY
V září probíhala výuka nejen v LAVICI.
1. místo v kraji???
3. místo v republice!!!

Foto: P. Ryglová

Jazyky útočí...
Páteční den v říjnu patřil
jazykům a byla to jízda...

Slovo mušketýrů

Týnštejn zahajuje

Vítejte u našeho magazínu, který se po více jak 30 letech mění! A to z časopisu HOP DO, kdysi psaném ručně žáky a množeném na kopírce ve sklepě, na magazín Týnštejn s novou tváří v moderním hábitu a s pomocí programu zaměřeného na grafický design. Takový kus cesty už ušel časopis na Týnské.

Od samého začátku ho 15 let vedla paní učitelka Kratochvilová, za které se vymyslel původní název HOP DO..., což byla vlastně zkratka z Hop do šatny... psal se asi rok 1994.

My jsme s redakcí trochu zapátrali a opravdu jsme nejstarší číslo našli z tohoto roku. Další roky jej až do svého odchodu do důchodu vedla paní učitelka Žitnáková. Ta zavzpomínala, že se na začátku psával časopis dlouho ručně, teprve později na počítačích. A kde se časopis množil? Nebudete tomu věřit, ale ve skladu učebnic, kde byla jedna hodně stará a vyřazená kopírka. Dnes máme několik tiskáren na patře a s množením časopisu pomáhá i paní Janíčková ze sekretariátu.

Redakci tvořilo vždy 5 spolehlivých autorů z řad našich žáků a dalších, kteří přispívali jen sporadicky. Poslední roky od 2018 vedla časopis paní učitelka Studená. Nebylo to úplně jednoduché období, protože nás zastihla doba covidová, kdy se redakce musela scházet pouze on-line přes Teamsy a těžko se nacházela témata. Ale i to se zvládlo na jedničku a nyní předáváme pomyslné žezlo paní učitelce Pekárkové, která se snaží se svým týmem o modernizaci a představení časopisu také rodičům a blízkým přátel školy v elektronické podobě.

A proč tedy Týnštejn? ...

J. Pekárková

Proč Týnštejn?

START

Redaktoři celou první schůzku "špekulovali" nad cool názvem nového magazínu a nebylo to nic lehkého. Museli přemýšlet a spojit všechny síly.

Dokonce si i všechny nápady sepisovali, aby jim vzniklo něco výjimečného a tematického.

Všichni se shodli, že by název magazínu měl obsahovat také název školy - Týnská. Týnštejn, protože máme vedle školy park, kterému se říká Hrádek - Týnštejn by měl znít jako název hradu.

Naše logo je propleteno s hradní holubí poštou!! Jak a proč? Všechno se dozvíte na poslední straně našeho magazínu!!

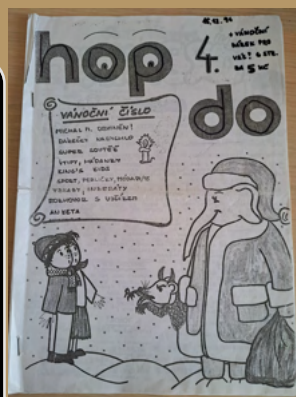
A to je příběh vzniku Týnštejna.

Nikol Kicová 8. A
(šéfredaktorka)

Týnštejn

Foto: P. Ryglová

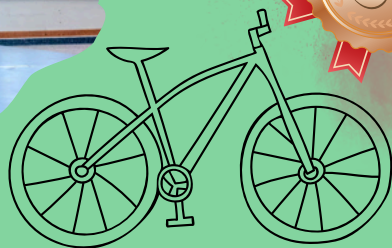

Původní čísla časopisů psaná ručně, poté ve wordu

Foto: P. Ryglová

3. místo v republice patří 9. A

Letošní výzvy "Pěšky do školy" se opět zúčastnila i naše škola. Bodejť by ne, když již minulý rok vyhrála 8. A místo v kraji. Nyní opět získala nejlepší místo za naši školu 9. A a to 3. místo z celé republiky. Říkáte si: „Proč bychom si tím měli komplikovat život?“ Ale již minulý rok jsme dostali za výhru výlet do jihlavské ZOO a to byl parádní den, k dispozici jsme měli i svého průvodce a dozvěděli jsme se zajímavé věci.

Samozřejmě jde o dobrý pocit z toho, že se hýbete a jste ekologičtí. Tady však musím upozornit i na generace před námi, které chodily do školy pěšky celý život a nemohly si vybírat. Na druhou stranu, aby dnes šestileté dítě vstávalo v pět hodin a šlo přes město plné aut, spěchajících lidí a s desetikilovou aktovkou kvůli neustále narůstajícímu množství učiva, by bylo nejspíš nereálné. Takovéto problémy se za našich rodičů neřešily. Auto městem projelo jednou za deset minut, lidé obecně méně spěchali a více se rozhlíželi kolem.

Soutěž spočívá v tom, že se za celý jeden pracovní týden sečtou nachozené kilometry žáků ve třídě nebo podnikáte různé výlety zaměřené na ekologii, dopravu, průvody a túry. Jednoduše se potom porovnají výsledky tříd na škole, a pak v celé republice.

My jsme vyhráli pravděpodobně kvůli nápadům odhlasovaných naší třídou, jako túra se zaměřením na výzkum prostředí okolo třebíčských škol - zda jsou dobře přístupné, nájezdy pro vozíčkáře, stojany na kola atd. Nebo jsme vyplňovali dotazník na uhlíkovou stopu.

Pokud tedy chcete příští rok vyhrát, chod'te a vymýšlejte. Přeji hodně štěstí, další rok už vám tu konkurovat nebudeme!!!

Tomáš Pospíšil 9. A

Foto: P. Ryglová

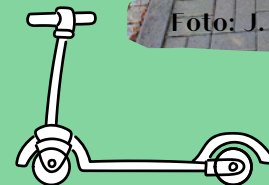

Foto: J. Pekárková

Ceny získané za 1. místo v republice

Foto: V. Studená

První místo v kraji získala vesmírná 8. A

Naše škola se v top žebříčku neumístila pouze jednou, ale dokonce hned dvakrát. A druhou velmi aktivní třídou jsme se stali my, kluci a holky, z "vesmírné" 8. A. Celý týden jsme se nezastavili. Umístit se na předních příčkách bylo skoro naše největší přání, dokonce se dá říct i náš SEN. A pěkně jsme si pro výhru mákli.

Vždy, když jsme měli paní učitelku Pekárkovou, tak jsme toho využili a šli se projít (rozumějte - sprintovat) ven nebo se i venku učit. Jednou jsme zvládli 4 km za 40 minut, paní učitelka nás hnala za výhrou, ani jsme moc neprotestovali.

A takto probíhal celý týden. Je lepší se odreagovat od běžného školního dne a jít se projít. Třeba v němčině jsme se učili číslovky v přírodě počítáním stromů, v češtině slovní druhy při procházce kolem baziliky sv. Prokopa, a takto jsme využili i další předměty. Po každém dni paní učitelka poslala celkové kroky (spočítané chytrými hodinkami) na oficiální stránky akce Pěšky do školy.

Také jsme připravili s prvňáčky poznávačku na dopravní značky a pomáhali jsme jim i na dopravním hřišti. Je s nimi opravdu sranda - na tuto spolupráci se vždy těšíme.

Určitě jsme si to užili a užijeme na vyhraném zájezdu. Doufáme, že projekt bude pokračovat a uvidíme, jestli se nám příště podaří porazit ty lepší a dotáhnout to dál.

Zkuste příští rok popohnat svou třídu a možná se umístit, ale až za nás!!

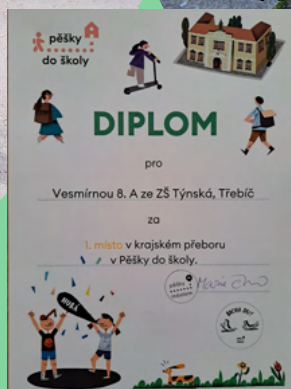
Taras Dominik 8.A (@mr.domder)

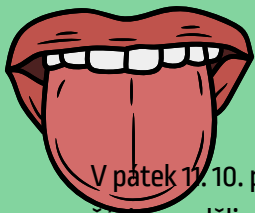
Foto: J. Pekárková

Foto: J. Pekárková

Den jazyků

V pátek 11. 10. proběhl Den jazyků. Šlo o celoškolní projekt, kdy žáci neseděli pouze v lavicích, ale aktivně se seznamovali s různými světovými jazyky. Byla to čeština, angličtina, němčina, ruština a francouzština. Třídy se zabývaly vlastními úkoly, ale také spolupracovaly mezi sebou. Nejstarší žáci devátých a osmých tříd si připravili činnosti pro žáky nemladší z prvních a druhých tříd. Sedmáci a šestáci hráli deskové hry v angličtině se čtvrtáky a třetáky. Kromě nejrůznějších deskových a společenských her si žáci napříč ročníky mohli vyzkoušet rozmanité jazykové únikové hry, výuku běžných předmětů z anglickém jazyce, vícejazyčný popis lidského těla, sledovali film v originálním znění a plnili související úkoly a v neposlední řadě využili virtuální realitu. Žáci, kteří se před nedávnem vrátili z jazykového pobytu v Anglii, se podíleli na projektu Chester. Celá akce probíhala v kmenových učebnách, v učebnách cizích jazyků, počítačových pracovnách a také v jídelně a na chodbách. Přestože se nejednalo o běžnou výuku, každý se naučil něco nového.

S., V. a M. Roupcovy

Foto: P. Ryglová

Foto: J. Pekárková

Foto: J. Pekárková

Foto: P. Ryglová

Foto: P. Ryglová

Foto: J. Pekárková

Kočovní výpravy

Anglie zdolána

Poslední zářijový týden se poutníci z Týnštejna vydali do cizokrajné Anglie. Čekala nás 26hodinová cesta plná dobrodružství a poznání.

Cestou jsme narazili na kanál La Manche, který jsme museli přelout na lodi. Další ráno jsme mohli obdivovat deštivé počasí a krásy Chesteru. Prošli jsme si zdejší náměstí, a dokonce jsme potkali i římského vojáka, který nás provedl po nejkrásnějších místech.

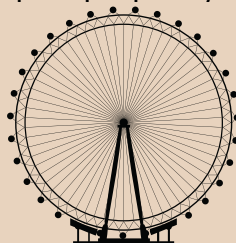
To do list

- Kanál La Manche
- Chester
- Beatles
- London eye
- Fish and chips

Většina poutníků však podcenila sychravé počasí přímořského státu, a tak jsme se už těšili do tepla. Po prohlídce našich komnat si nás zavolali na večeri, kde jsme dostávali vybrané lahůdky místní kuchyně. Škole jsme neunikli ani tentokrát. Po skromné snídani směřovaly naše kroky k budově školy. Zde jsme si osvojili jejich jazyk, dozvěděli jsme se něco málo i o jejich kultuře, a dokonce jsme potkali lidi z našeho sousedství. Následoval oběd od našich hostitelských rodin, lahůdka to zrovna nebyla, co vám budeme povídat – nebudeme vůbec lhát, naše obědy jsou lepší!!!

Po obědě jsme zdolali hrad Conwy a vyšplhali i na nejvyšší věže. Naší pozornosti neunikl ani nejmenší dům. Skoro všechny libry jsme utratili v Casinu a zakončili to ochutnávkou Fisch and Chips. Večer jsme se vrátili do hostitelských rodin. Třetí den jsme jako obvykle šli do školy. Následně jsme autobusem dojeli k Llangollenu [Aquaduktu]. Jelikož bylo krásné počasí, vydali jsme se na vyhlídku jménem Horseshoe Pass, kde jsme spatřili stádo ovcí a nádhernou krajinu plnou bujného porostu.

Další den byl posledním, kdy jsme navštívili školu a dostali jsme certifikát. Svou krásou nás uchvátilo město Liverpool, které překypovalo moderními stavbami, nemohli jsme minout muzeum Beatles – té slavné hudební skupiny. Mnohé zaujaly občůdky se suvenýry a různými laskominami. Další den ráno jsme se rozloučili s hostitelskými rodinami. Čekala na nás dlouhá štreka do hlavního města Londýna, kde se nás už od samého začátku drželo tradiční špatné a deštivé počasí. K dopravě do našeho cíle nám posloužila loďka. Na Londýn jsme se podívali z ptačí perspektivy s dopomocí London eye. Z výšky jsme spatřili Big Ben a jiné typické monumenty.

Po neskonale mnoha zážitcích jsme se museli odebrat k rodné krajině. Zbytek cesty proběhl v poklidu. Od školy jsme odjížděli plni dojmů a pořádně znavení, ale zase natěšení na další nová dobrodružství, která nás ještě čekají.

Foto: V. Studená

Karolína Milostná, Tereza Jašová, Monika Cejpková a Kristýna Svobodová 9. B

Foto: V. Studená

V komnatách

Škola nebo školka? Spolupracujeme s prvňáky!

Osmáci velmi rádi chodí pomáhat prvňáčkům, třeba skládat lodičky. Tato nová mezistupňová spolupráce se ukazuje jako velmi přínosná pro obě stany. Vždy se nasmějeme, proto jsme se rozhodli osmáky i prvňáky trochu vyzpovídat.

Co je lepší: školka nebo škola?

Prvňáci:

Škola, protože se tam toho víc naučím.

Škola, protože po obědě nemusím spát.

Osmáci:

Je lepší být ve školce, protože se tam může spát.

Co by ses někdy chtěl naučit ve škole?

Prvňáci:

„Hmmm“, chtěl bych se naučit německy. Ale už umím francouzsky:

„sorry že su prasé“ – omlouvám se, že se nechovám podle etikety.

Osmáci:

Vařit už umím, takže už asi nic.

Nějaké těžší počítání...

Co je největší mňamka ve škole?

Prvňáci:

Mně nejvíce chutnaly takové ty „bílé těstoviny“ co byly první den, když jsem byl ve škole.

Osmáci:

Nejlepší jídlo je maso s rýží a pizza.

Co umíš lépe než tvoji kamarádi ve škole?

Prvňáci:

Znám více zvířátek jako třeba, „bongo horský“

Umím více „mínusy“ (počítání)

Osmáci:

Jsem dobrý ve sbírání poznámek.

Co je ve škole nejlepší?

Podle prvňáků...

Je nejlepší ve škole paní učitelka!

Podle osmáků...

Jsou nejlepší na škole kamarádi, protože nás vždycky rozesmějí.

Foto: J. Pekárková

Foto: J. Pekárková

Jaké je tvoje nejoblíbenější místo ve škole?

Prvňáci:

Družina, protože si tam můžu odpočinout na našem „půlkruhovém“ gaučíku. Je to taková velká přestávka.

Naše třída, protože se tam cítím dobře.

Osmáci:

Nejlepší místo ve škole je vlastní třída.

Foto: J. Pekárková

Nikol Kicová, Tereza Paulová 8.A

Foto: J. Pekárková

B. A. I. B.

Rozdíl mezi pantoflíčkem prvňáka a osmáka

Foto: J. Pekárková

Co by sis nejraději přinesl do školy?

Prvňáci

by si přinesli svého plyšáčka.

Osmáci

by si nejraději do školy přinesli svého domácího mazlíčka.

Co si pamatujete ze svého prvního školního dne?

Prvňáci

si ze svého prvního školního dne pamatují malování sluníček a lodiček.

Osmáci

si ze svého prvního školního dne pamatují svoje rodiče.

Kdo se bojí, nesmí na Týnštejn!!!

Foto: J. Pekárková

“Staročeské” spaní ve škole

Třetího dne, měsíce září, roku doutisícího dvacátého čtvrtého my sešli se v čase večerním ve školní budově za účelem přespání zde.

Nejprve hráli jsme hry míčové na hřišti písečném pod svahem, kde bylo možno malé švestky z vzrostlých stromů pojídati. Pak, když čas se již nachýlil, bylo nám odpočinout i pizzu snísti umožněno. Pizza byla velmi chutná a téměř nic z ní nezbylo. Když jsme dostatečně pojedli, setmělo se již natolik, že chodby v škole temnotou oplývaly.

V ten čas shromáždili jsme se na terase, odkud hráli jsme tu na schovávání se. Míst na úkryt v prostorách zde hojno bylo. Různé místnosti, skříně, pod stoly či třeba nádoby. Úkolem pak bylo po všech ostatních pátrat, je nalézt a správně pojmenovat, jenžto zdála se být tato disciplína velmi obtížnou, neboť tma správnou identifikaci často znemožňovala.

Mnoho jsme se nasmáli a vzpomínati budeme až do seniorských let.

J. Dudr 9. B

O fous

Ležím za květináčem ve třídě. Všude kolem je tma. Jediné, co osvětluje místnost je měsíc, který zvědavě nakukuje do třídy. „Už jen tři minuty,“ za chvíli bude konec. Štěstí, že do této třídy to ještě nepřišel nikdo zkontrolovat.

Z chodby se line hlasité hvízdnutí na píšťalku. Rozsvítím svoji baterku na pět sekund a zase ji zhasnu. „Už jen dvě minuty,“ šeptám si útěšně.

Z chodby se začne přenášet ozvěna k mým uším, slyším kroky, svírá se mi žaludek, jak se zvuk přibližuje. „Že by viděl mé světlo pod dveřmi?“ ptám se sám sebe. „Už jen minuta,“ modlím se tiše. Dveře se se skřípotem otevrou a do třídy vstoupí osoba. Měsíc se schoval před člověkem za mraky, takže se mi jeho obličej ztratil ve tmě. „Ale ne,“ pomyslel jsem si. „Vidí mě, cítím, jak na mě kouká,“ ani nedýchám. Postava se začala přibližovat přímo ke mně, natahuje svoji ruku, aby se mě dotkla, a už mě skoro má...

Najednou se ozve dvojité zahvízdnutí, které značí konec hry, osoba se zastaví.

„Uf,“ vyhrál jsem.

Matěj Lang 9. B

Přespávačka 9. B

Moderní pohled na „přespávačku“

Dne 3. 9. jsme strávili noc v naší škole. Návrat na toto skibidi místo byl velice emo.

Jakmile jsme přijeli na toto cringe místo, objednali jsme si i UwU yummi pizzu. Mezitím, co jsme čekali na sigma s pizzou, tak jsme si zahráli plážový volejbal. Museli jsme ale čekat, až tam dohrají jiní lidé. Volejbal jsme mega slaynuli. Poté přijel sigma záhadný muž s naší UwU yummi pizzou. Pizy jsme se nachálovali a přesunuli jsme se na creepy schovku. Schovávali jsme se na skibidi toalety a gangsteři nás hledali. V půlce hry jsme museli dělat zvuky, a tak jsme si pustili skibidi toilet metal. Potom nás nějakým záhadným způsobem gangsteři našli na skibidi toaletách.

Také jsme si pustili Love Island a chillovali jsme, udělali jsme si večerní skincare a šli jsme spát. Zzzzz....

D. Komínek, J. Marešová, A. Žáková 9. B

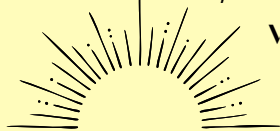
Foto: J. Pekárková

Východ slunce

Nejlepší zážitek byl, když už jsme šli spát po večerní hygieně. Spát totiž v noci na terase pod širým nebem bylo to nejlepší rozhodnutí. Dívat se na hvězdy a usínat. Zrána nás probudil nádherný východ slunce a také paní učitelka Dobrovolná, která nás fotila.

V. Dreis 9. B

Ponechány napospas

Přijel příjemný kurýr s pizzou a paní učitelka odešla pro peníze. Určitě znáte ten pocit, když vás máma nechá u pokladny samotné a odejde si pro zapomenuté mléko... Teď jsme se tak s holkama cítily také. Kurýr začal nervózně přešlapovat a nám to zvedalo tlak, i kapka potu stekla po čele, jak jsme byly ve stresu. Paní učitelka se naštěstí zase vrátila, zaplatila a vše běželo dále podle plánu.

Druhý den ráno nás probudil hurónský hluk a řev. Nejdříve jsme si myslely, že někoho vraždí, ale byl to jenom obyčejný rozhovor zdejších kuchařek! Všichni jsme si to moc užili a budeme dlouho vzpomínat.

T. Jašová, K. Milostná 9. B

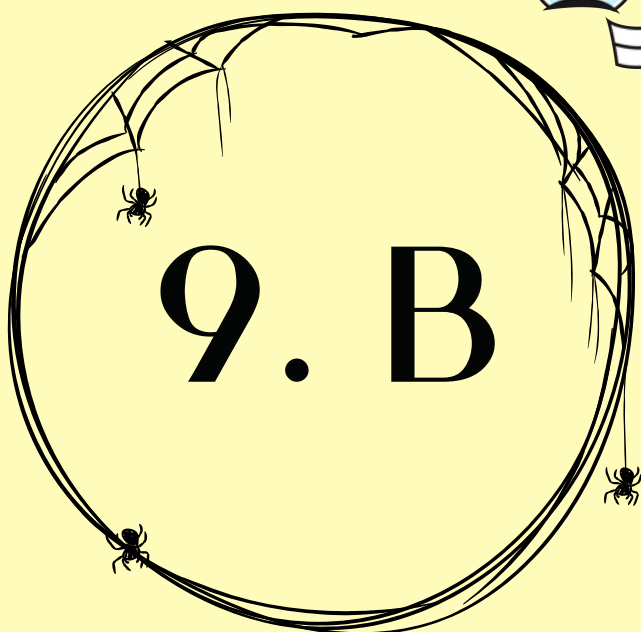

Foto: J. Pekárková

Odhalení!

Skoro všichni šli po večerce spát, tedy až na některé jedince. Ti se rozhodli chodit po škole a dělat blbosti. Jejich noční procházka však skončila v momentě, kdy se vydali prozkoumat první stupeň. Po cestě je totiž podle hlasů vypátrala paní učitelka Pekárková a pěkně potichoučku je vystrašila ve spojovačce, když na ně z ničeho nic vyběhla ze tmy a poslala je spát. Další den jsme byli všichni dost unavení, ale museli jsme přežít dlouhý den ve škole.

V. Čermáková, A. Křehlíková 9. B

Foto: J. Pekárková

Na Týnštejně straší!!!

Přespávačka
6. A

Kdysi dávno, 18. září 2024, přišli rytíři a dvorní dámy z komnaty 6. A přespát na hrad Týnštejn.

Všechno bylo v pořádku, změřili jsme své síly na plážovém volejbale, proběhla i velká diskotéka, kde jsme to s naší třídní – paní učitelkou Ryglovou - pořádně rozbalili.

Když šla naše paní učitelka chystat stezku odvahy do útrob školy, vypukl však chaos. Všimli jsme si totiž, že v podhradí stojí dva zvláštní „týpci“ a neustále chodí kolem školy a obhlížejí si ji.

Všichni jsme byli docela vyděšení a báli jsme se – dokonce ustal i ten čilý diskotékový ruch, zhasli jsme světla a vypnuli hudbu.

Paní učitelka Pekárková nás šla ale zachránit, nejprve je ze tmy naší třídy z okna pořádně okoukla, a pak si s nimi šla neohroženě promluvit. Nakonec se ale zjistilo, že jsou to jen její bývalí žáci!

Po náročném dni si všichni rytíři a dvorní dámy šli konečně lehnout na hadr do zrcadlového sálku nebo na chodbu. Po chvíli nastalo hluboké ticho. Jen občas zahvízdala meluzína, protože jsme nechali celou noc otevřené okno, ale kdo ví, co nás to ve snech strašilo dál...

Julie Machovcová, M. Roupová a R. Brátková 6. A

Foto: J. Pekárková

Maty: Dobrý

P. Ryglová: Královské a nezapomenutelné!

Foto: P. Ryglová

Daniel: Moc se mi to líbilo!

Lukáš a Tomáš: Dřevo se rozpínalo a dělalo to co minutu rány!

Foto: J. Pekárková

Natka: Boží

Valča a Majda: Prča

Julča: Strašidelný

Roza: Úžasný

Stella: Super

Pekárková: Ohlušující a napínavé

Den profesí

Foto: P. Ryglová

Na Den profesí se žáci ze Základní školy Týnské mohli převléci za jakékoli povolání, které je zajímavé nebo se jim líbí.

Do školy nakonec v tento den dorazili žáci převlečení za všemožné profese, přišli tedy: sestřičky, vojáci, malíři pokojů, veterinářky, policisté, malířka obrazů, influencerka, právníci, údržbáři, kuchaři, farmáři, vojáci i atleti.

V. Roupcová 6. A

Foto: A. Hessová

Výlet za hafany a mňau mňau

Píše se rok 2024 a kluci z 8. B se vydávají na dobrodružnou cestu plnou nástrah a překvapení. Zapomněli jsme zmínit, že jdeme do Městského útulku v Třebíči. Vyrazili jsme a vše šlo jako po másle, dokud jsme nepotkali zlého zaměstnance z Esko-T, který po Davčovi pokřikoval hodně sprostá slova.

Nenechali jsme se rozrušit a tuto cestu jsme zdárně dokončili. U útulku nás přivítala velmi milá paní, která nám popsala, jak to v útulku chodí.

Navštívili jsme například operační sál, a potom jsme se dostali ke zvířátkům. Měli tam 5 psů a asi 20 koček. Psům jsme dali pochoutku a přemístili jsme se ke kočkám. Bohužel byly za sklem, ale i tak jsme je obdivovali.

Na závěr exkurze jsme poděkovali a vydali se zpět do školy. Cestou jsme se stavili do nemocnice na malé občerstvení. Po návratu do školy jsme se vydali domů.

Děkujeme paní učitelce Novákové, že nám dala tuto příležitost, podívat se do útulku.

Kluci z 8. B

Foto: R. Honzík 8. B

Kloboukový den

Na schůzce parlamentu bylo rozhodnuto, že bychom se rádi zúčastnili Dne bláznivých klobouků. A tak se stalo. Ve středu 25. září 2024 se uskutečnil Den bláznivých klobouků a žáci si do školy vzali nějakou extravagantní pokrývku hlavy.

Někdo si vyrobil klobouk skoro až do stropu, další měl na hlavě obrovskou plyšovou chobotnici a pár jedinců zaimprovizovalo s ručníkem na hlavě nebo obyčejným slunečním kloboukem. Účastnili se žáci 1. i 2. stupně, kdo měl chuť. Podívejte se sami na zajímavé klobouky.

Těšíme se na další školní dny s výzvou, již brzy nás čeká Den profesí.

K. Pekárková 7. A

Foto: A. Hessová

Foto: J. Pekárková

Foto: I. Šedová

Brány se otevírají

Brány se otevírají první školní den všem žákům a pro všechny je tento den výjimečný. Prvňáčci jdou do školy poprvé, ostatní se po prázdninách také těší na své spolužáky a sdílení svých zážitků.

My jsme se tentokrát blíže podívali do komnaty 8. A

První školní den a to 2. září se třída 8. A sešla ve své komnatě po letních prázdninách. Ještě před osmou ráno byli myšlenkami jinde, a pak se vrátili a sedli zpět do školních lavic. Všichni přišli s úsměvem a hlavně zdraví.

Najednou se ve dveřích objevila naše paní učitelka a všichni ztichli, protože nesla nějakou záhadnou krabici. Docela jsme byli zvědaví, co v ní bude. Snad nějaký zákusek na přivítanou nebo dáreček do třídy?

Paní učitelka nám však řekla, že je to opravdu kouzelná krabice, která nám prý řekne, kdo je ve třídě oblíbený, kdo může vždy pomoci druhému v nesnázích nebo kdo u nás tmelí kolektiv a koho máme všichni rádi. No, byli jsme vážně zvědaví, co se to dozvíme.

Jaké však bylo naše překvapení, když všichni postupně do krabice nakoukli a překvapeně, někteří hodně vysmátě, odcházeli a nechtěli ostatním nic říct. Napětí stoupalo, konečně jsme se do kouzelného boxu podívali všichni. A víte, co jsme viděli? V krabici bylo totiž zrcadlo a každý tedy uviděl sám sebe - to bylo pro všechny příjemné překvapení!

Znamenalo to tedy, že každý jedinec je součástí třídy a prostě k nám patří.

T. Paulová 8. A

"Mám ráda Fidorku"

Novou posilou ve třídě

6. A je paní asistentka Irena.

A co nám o sobě prozradila?

Pracovala jste už na nějaké škole?

Ano pracovala, na malé škole kousek od Třebíče.

Jak se vám tady líbí?

„Líbí se mi u vás ve škole, děti jsou na mě hodné i učitelé jsou moc příjemní.“

Proč jste se rozhodla, že u nás budete pracovat?

„Protože jsem z Třebíče a mám to blíž na dojezdění.“

Vloni jsem měla na starost deváťáka, který už vyšel.“

Jak se vám pracuje s Matym?

„Výborně. Je to milý kluk a snaží se.“

Baví vás vstávat brzo do školy?

„Na mě to není moc brzy, vstávala jsem i dříve.“

Jsme podle vás dobrá parta?

„No trošičku by to chtělo ještě vyladit.“

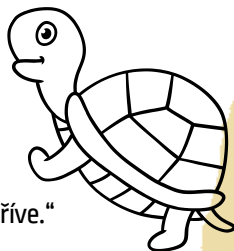

Foto: I. Vybíralová

Máte nějakého domácího mazlíčka?

„Mám želvu a jmenuje se Fidorka.“

A nějaká oblíbená knížka?

„Já se přiznám, že moc nečtu.“

Jaký je Váš nejoblíbenější film?

„Já mám nejraději vánoční pohádky.“

Kolik máte dětí?

„Mám 3 dospělé děti.“

Dělala jste i jinou práci než ve škole?

„Ano, byla jsem průvodčí a jezdila jsem hodně ve vlaku.“

Také jsem dělala na pokladně.“

Jaký je Váš největší sen?

„Ráda bych cestovala do cizích zemí.“

Natálie Kryštofová, Valentýna Roupcová 6. A

Foto: J. Pekárková

Letos se brány naší školy otevřely také čtyřem novým žákům, kteří nastoupili do komnaty 6. A.
Jak se jim tu zatím líbí a co považují za důležité?

Foto: J. Machovcová

Toto je Míša Svítlová z Koutů. Na staré škole jí moc nechutnalo, ale u nás je to prý o hodně lepší, čehož si vážíme.

Líbí se jí tu víc také proto, že jim půl roku na minulé škole opravovali záchody, takže museli chodit jen na toi-toiky.

Také nám prozradila, že máme milejší spolužáky. Její oblíbený předmět je tělocvik a nejraději hraje vybíjenou.

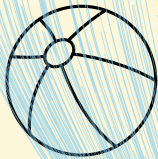

Foto: J. Machovcová

Gabriela Dvořáková k nám přišla z Nové Vsi a na naší školu přešla, protože tu má sestřeničky. Líbí se jí tu víc, protože jsou tady lepší spolužáci, dokonce i rytíře z naší komnaty si pochvaluje a moc se jí líbila přespávačka ve škole, kde se mohla se všemi spolužáky dobře poznat.

Její koníček je hraní Robloxu a v minulosti chodila na Aikido.

J. Machovcová 6. A

Foto: J. Machovcová

Novým rytířem 6. A se letos stal Daniel Růžička. Přišel k nám až z Pardubického kraje.

Na této škole se mu líbí víc, protože tady jsou milejší spolužáci. Jsme rádi, že toto o nás řekli všichni nově příchozí.

Šel na naši školu, protože jinde už nebylo místo a určitě toho nelituje. Jeho koníček je thaibox a taky rád maluje. Kreslí hlavně to, co ho právě napadne. Nejvíce se baví s Dominikem Procházkou.

Foto: J. Machovcová

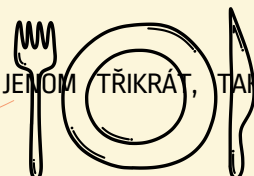
Poslední dvorní dámou je Gabriela Šilhavá. Pochází ze Štětěch, ale školu navštěvovala v Předíně. Na jejich škole byla docela spokojená, ale ve třídě měli jenom sedm spolužáků, to je pro naši společenskou Gabču ale málo.

Měli tam dva kluky, kteří neustále zlobili, a právě proto byli nejhorší třída na škole.

U nás se jí ale líbí, protože je tady dobrý kolektiv, a dokonce i lepší učitelé.

Jaké ti chutná jídlo ve školní jídelně?

„I KDYŽ JSEM BYLA NA OBĚDĚ JENOM TŘIKRÁT, TAK KARBENÁTEK SKAŠÍ“.

R. Brátková, M. Roupcová 6. A

Na konci sedmé třídy na vás, mladší ročníky, čeká volba „třetího jazyka“. Záměrně píší třetího, protože prvním je jazyk český, který je již pro někoho velmi obtížný a téměř cizí už na stupni prvním. Od třetí třídy zápolíme s jazykem anglickým a pak následuje jazyk třetí

Na výběr je tedy běžně němčina, francouzština a ruština. Němčinu vyučuje paní učitelka Pekárková, Janíčková, Macková a Štěpková. Francouzštinu pak paní učitelka Studená a ruštinu paní učitelka Nováková.

Výběr může být velmi složitý a měli byste ho promyslet, ale na druhou stranu se v náročnosti až tak moc neliší a jde spíše o preferenci. Důležitým bodem v rozhodování však může hrát i střední škola, na kterou se do budoucna chystáte. Zda se na ni dá ve vašem zvoleném jazyce pokračovat, nebo budete muset zvolit na střední škole jiný cizí jazyk a začínat úplně od začátku. Ve francouzštině je složitá gramatika, proto se učí pomaleji. V němčině se zachází i do větší hloubky a měli jsme tu minulý rok i úspěšné olympioniky ve školním i okresním kole. Ruský jazyk se již 2 ročníky neotevřel, takže nám tu chybí svědectví žáků.

Svůj výběr většinou hlásíte třídnímu učiteli. Nemusíte se bát, že by se na někoho při výběru zapomnělo.

Pro lepší orientaci bylo vyzpovídáno pár lidí ohledně volby jejich třetího jazyka.

Tomáš Pospíšil 9. A

Šimon 9. B:

„Ruština se mi nelíbí a francouzština je moc těžká, proto mám němčinu“

A jak se ti zatím daří?

„Jo, jo, celkem mi to jde a dobře se učím.“

Viky 9. A

„Němčina je v zahraničí všude kolem nás a je ez“

Jsi spokojena se svým výběrem?

„Úplně ne, teď bych raději francouzštinu.“

„Ale je to jednoduchý a daří se mi.“

Matěj 9. B:

„Rozhodl jsem se pro francouzštinu, protože jsem nechtěl němčinu. Přijde mi moc basic. A ruština nebyla.“

Jak dlouho ti trvalo se rozhodnout?

„Netrvalo mi to vůbec dlouho. A mám dobrou učitelku.“

Zeptali jsme se pana ředitele...

Jaký nejzajímavější okamžik jste během své kariéry zažil?

Když si žáci během vyučování hráli s prezervativy.

Třaskavý rozhovor s vedoucím pluku neboli panem řídícím...

Povídáte si s umělou inteligencí? A co nejzábavnějšího vám řekla?

Zkoušel jsem to, Karel IV. mi řekl, že má rád paragliding.

Jakou nevtipnější výmluvu vám řekl žák, když neměl domácí úkol?

Jeden žák si ho údajně zapomněl v kabelce u maminky.

Kdybyste nebyl ředitelem ani učitelem, jaké povolání byste si zvolil?

Vždy jsem chtěl být učitelem, ale v dětství jsem chtěl být čímkoli, jen ne princeznou.

Kdybyste si mohl za svého zástupce vybrat nějakou filmovou postavu, kdo by to byl?

Vlasta Burian

kdybyste mohl být na jeden den žákem, jakou třídu byste si vybral a proč?

1. třídu, protože bych měl šanci ji zvládnout.

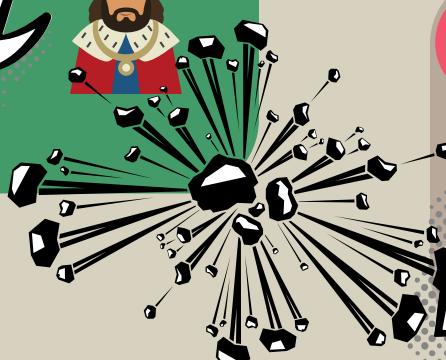
Zaskočil vás někdy trapný nebo vtipný moment během školní akce nebo shromáždění?

Hláška: „MÁM TOHO MOC“

Máte nějaký zajímavý talent, o kterém nikdo neví?

Mám dobrou představivost o číslech tudíž jsem dobrý v sudoku.

Představte si, že máte stroj času, do jakého období byste se v dějinách přenesl?

Nikam, jen bych chtěl nakouknout nějakým kukátkem do Říma nebo na pyramidy.

Děláte teď nějaký sport kromě jízdy s kočárkem?

Smích...Nejsem sportovní typ, spíš opravuji něco kolem baráku.

Dáte svoji dceru jednou na naši školu?

Ano, je to určitě v plánu.

Chutnají vám školní obědy? Který je Váš nejoblíbenější?

Ano, miluji školní obědy, hlavně mi všude chutnají zapečené těstoviny s mletým masem.

Nechcete zahodit svoji házečí kostku na zkoušení?

Ne, určitě nechci, tato kostka vyvolávala i mě!

Jakou zajímavou poznámku jste kdy udělil?

Nedávám zajímavé poznámky.

Jak se Vám líbily naše otázky do prvního čísla?

Moc se těším na první vydání a otázky byly velmi zajímavé.

Rozhovor připravily žákyně 7. A
Barbora Vostalová, Ema Houzarová a Karolína Pekárková

Naši trubadúři

Červená karkoolka

Žáci 8. A dostali zajímavý úkol v hodině slohu. Každý zná určitě pohádku o Červené karkulce, a tak na toto téma měli žáci vymyslet různé slohové útvary týkající se této pohádky. Nechyběly recepty na bábovku, dopisy, popis operace, životopis, inzerát atd. Posuďte / sami, jak se jim to podařilo...

Návod na záchranu babičky

Vlkovi píchne do žil anestezií, aby se nám v „průběhu operace“ neprobudil. Nyní se můžeme pustit do záchranu babičky. Do ruky si vezmeme skalpel a opatrně rozřízneme břicho, abychom nepoškodili žádné jiné orgány nebo babičku. Vydáme babičku a opět vlkovi zašijeme břicho křížkovým stehem. Pokud se vlk probudí, víme, že operace byla úspěšná.

Nelly Svobodová 8.A

Životopis

Jmenuji se Červená Karkulka a nikdy jsem nechodila do školy, protože mě má maminka nechtěla vystavovat školním problémům a rannímu vstávání. Dostala jsem tedy individuální plán a maminka mě učila doma. Ráda chodím do lesa pozorovat zvířata. Jednou bych se chtěla zabývat výcvikem psů a možná i vlků.

Klára Zachová 8. A

Inzerát

Hledáme malou holčičku, která by prošla temným lesem, bojovala s vlkem a doručila jídlo babičce.

Kdo bude mít zájem, přijďte na policejní stanici, kde dostanete výzbroj do lesa: repelent proti vlkům.

Potřebujeme někoho co nejdříve, aby babička nezemřela hladem.

Odměna: 2000 Kč

Lukáš Švaříček 8. A

Inzerát na oblečení

Prodám Karkulčinu soupravu a deku z vlčí srsti. Souprava je trochu zašpiněná, protože Karkulka pobývala chvíli ve vlkově břiše, místy je i potrhána, ale nošená opravdu jen jednou. Je vypraná.

Vlčí deku jsem zrovna včera vyčistila, je tedy úplně voňavá – jako nová.

Prodávající: babička od Karkulky

Telefon: 752 147 589

Místo: Babiččina chaloupka u lesa

Cena: Souprava 999 Kč, vlčí deka: 998

Karolína Pecková 8. A

Recept na kvalitní karkulčino víno

Nejprve nasbíráme vinnou révu ze zahrádky. Poté ji pořádně umyjeme a necháme přes noc ve vodě. Ráno povaříme hrozny 30 minut ve vodě a následně je rozmačkáme. Vzniklý hroznový sirup nalejeme do skleněné uzavírací nádoby se speciálním víčkem. Nasypeme do ní kypřící prášek a na doslazení si připravíme cukrový sirup.

Na ten potřebujeme 1l vody a 750 g cukru. Cukrový sirup nalejeme do toho hroznového a máme hotovo. Teď už jen čekáme asi 5 měsíců, až nám vykvasí. Pokud je stále ve víně málo alkoholu, přidejte kvasnice a budete spokojeni.

Tadeáš Lojda 8. A

Poštovní holubi

Holubi dříve nosili poštu na hradech. Proto máme i my holuba "Pindů" v našem logu. Holubí poštu najdete na nástěnce mezi kanceláří zástupce ředitele a paní sekretářky. Touto cestou můžete házet různé vzkazy do školního magazínu - pro kamarády, učitele, třídy, osobní vzkazy, přání i blahopřání. Ale samozřejmě neposílejte žádné nevhodné komentáře, ty budou našimi holuby rozcupovány a nebudou zveřejněny!!!

J. Machovcová, R. Brátková

Vzkazy od holuba

Chtěli bychom ve škole kroužek o zvířátkách! **žáci 1. B**

Deváťáci, s koloběžkou se jezdí po chodníku! Nedávali jste pozor při policejním výkladu! **8. A**

Nejlepší jídlo v jídelně jsou knedlíky s ovocným přelivem. **žáci**

Paní učitelko Šedová, děkujeme za divadla a exkurze! **Vaše 4. B**

V jídelně vaří dobré jídlo. **Šimon Voda 1. B**

Máme rádi paní vychovatelku. **David a Ondra 1. B**

Děkuji mé 8. A za spolupráci a nadšení v Pěšky do školy, zvládlí jsme to podle plánu! **J. Pekárková**

Pan ředitel ovládá školu skvěle. **Tonda Matějek 1. B**

Pro 6. A: Děcka, díky za parádní start nového školního roku, za super party na přespávačce a za vaši neustálou ochotu pomáhat - hlase se na služby pořád dobrovolně dál! **Vaše týčr**

Těšíme se na Den kuchařek. **Verča Vrzalová 1. B**

První soutěžní otázka:

Kdo hlásil do školního rozhlasu první informace o časopisu Tynštejn?

Nápověda: Je to naše šéfredaktorka

Vaše odpovědi vhažujte do holubí pošty - nezapomeňte se podepsat a uvést třídu!!!

Kam s poštou?
Za holubem...

Foto: J. Machovcová

Knihobudka

Najdete ji naproti hlavním dveřím na 2. stupni. Můžete si tady půjčovat knížky nebo sem donést vaše, které už doma jen zabírají místo. Knihobudka vznikla na popud paní učitelky Vrzalové.

Logo: M. Langová 7. B

Tynštejn - občasník

Magazín Základní školy Třebíč Tynská 8

Ročník 2024/2025, 1. číslo (listopad 2024)

Autorka a koordinátorka redakce: Jana Pekárková

Šéfredaktorka: Nikol Kicová

Vedoucí technického týmu: Dominik Taras

Vedoucí grafického týmu: Vojta Kica

Korektura: Jana Pekárková, Simona Roupčová

Tvůrci magazínu: členové redakce a žáci školy

Náměty, články a fotky posílejte na adresu:

redakce@zstynska.cz